

بررسی روند سطح ایستابی دشت کوهدشت با روش GIS

لیلا عبدالهی¹، محمد فرجی²، علی حقی زاده^{3*}، سمیه دهداری⁴

1- نویسنده مسوول: دانشجو، کارشناسی ارشد آبخیزداری، مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست امام حسن مجتبی (ع) دانشگاه صنعتی خاتم النبیا بهبهان، رایانامه (Abdollahi.leila71@gmail.com)

2- استادیار، دکتری آبخیزداری، مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست امام حسن مجتبی (ع) دانشگاه صنعتی خاتم النبیا بهبهان، رایانامه (faragi31@yahoo.com)

3- دانشیار، دکتری منابع آب، مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه لرستان، رایانامه (alihaghi20@gmail.com)

4- استادیار، دکتری مرتعداری، مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست امام حسن مجتبی (ع) دانشگاه صنعتی خاتم النبیا بهبهان، رایانامه (dehdari@bkatu.ac.i)

چکیده

آب‌های زیرزمینی از مهم‌ترین منابع تامین آب مورد نیاز انسان به‌ویژه در مناطق خشک و کم آب است. بدین منظور برای اتخاذ تصمیمات مدیریتی مناسب و جلوگیری از بحران بیشتر آب، باید با ارزیابی و پایش سطح ایستابی منابع آب زیرزمینی به شناسایی وضعیت آبی منطقه پرداخت. در پژوهش حاضر به منظور بررسی سطح ایستابی آبخوان کوهدشت واقع در دشت کوهدشت از آمار 8 ساله از بازه زمانی 1388 تا 1395 پیژومترهای منطقه استفاده شد. نتایج بررسی سطح ایستابی پیژومترها نشان داد که در سال 88 متوسط سطح ایستابی 1164/54 متر، برای سال 89 این مقدار 1163/76 متر، برای سال 90 این مقدار 1163/27 متر، برای سال 91 سطح ایستابی آن 1161/10 متر، سال 92، 1161/11 متر است. این میزان متوسط در سال 93 به 1158/99 متر رسیده است. متوسط سطح ایستابی در سال 94، 1157/34 متر می باشد. همچنین این مقدار در سال 95، 1156/57 متر است. به طور کای میزان افت در این طول دوره زمانی 7 متر می‌باشد. سطح ایستابی در اطراف و ارتفاعات دارای مقدار بالایی و در قسمت های مرکزی آبخوان این مقدار دارای سطحی پایین تر می‌باشد. پایین بودن این مقدار در قسمت مرکزی نیز دلیل بر وجود تمرکز زیاد چاه‌های بهره‌برداری و استفاده کشاورزان است.

واژگان کلیدی: آبخوان کوهدشت، خشک و نیمه خشک، سطح ایستابی، GIS

1- مقدمه

آب‌های زیرزمینی از مهم‌ترین منابع تامین آب مورد نیاز انسان به‌ویژه در مناطق خشک و کم آب است. (محتشم و همکاران، 1389). مطالعات متعددی به منظور بررسی وضعیت منابع آب زیرزمینی انجام شده است. از جمله: قادری و همکاران (1388) نوسانات سفره‌های آب زیرزمینی کم‌عمق حاشیه پلایا در اصفهان را برای 10 سال بررسی نمودند. نتایج چاهک در سال آبی 1378-1379 نشان داد که مقدار متوسط کاهش سطح ایستابی ده سانتیمتر است، که در خلال یک سال حدود 6/5 سانتیمتر می‌باشد که احتمالاً نشان‌دهنده قرار داشتن منطقه در یک دوره خشکی می‌باشد. همچنین آقاپور و همکاران